

C/2023/60

9.10.2023

Skarga wniesiona w dniu 9 sierpnia 2023 r. – Tauber/Rada

(Sprawa T-493/23)

(C/2023/60)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Marina Tauber (Kiszyniów, Mołdawia) (przedstawiciele: T. Bontinck, L. Marchal i C. Zatschler, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie niezgodności z prawem decyzji (WPZiB) 2023/891 oraz rozporządzenia (UE) 2023/888;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2023/1047 z dnia 30 maja 2023 r. w zakresie, w jakim na jej mocy nazwisko skarżącej zostało umieszczone w pozycji 3 załącznika do tej decyzji;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego (UE) 2023/1045 z dnia 30 maja 2023 r. w zakresie, w jakim na jego mocy nazwisko skarżącej zostało umieszczone w pozycji 3 załącznika do tego rozporządzenia;
- zasądzenie od Rady, wstępnie, kwoty 100 000 euro tytułem zadośćuczynienia za krzywdę poniesioną przez skarżącą;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty:

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem decyzji (WPZiB) 2023/891 oraz rozporządzenia (UE) 2023/888. Decyzja (WPZiB) 2023/891 oraz rozporządzenie (UE) 2023/888, określające kryteria, na podstawie których nazwisko skarżącej zostało umieszczone w spornym wykazie, są niezgodne z prawem, a zatem winny one zostać uznane za niemające zastosowania na podstawie art. 277 TFUE. Na poparcie tego zarzutu niezgodności z prawem skarżącą podnosi trzy zarzuty szczegółowe, dotyczące naruszenia art. 2, 8 i art. 21 ust. 1 TUE, zasad proporcjonalności i pewności prawa, a także nadużycia władzy.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej oraz obowiązku uzasadnienia ciężącego na Radzie. Skarżąca podnosi naruszenie jej prawa do skutecznej ochrony sądowej oraz obowiązku uzasadnienia ciężącego na Radzie, ze względu na to, że dowody przedstawione przez Radę nie pozwalają jej na obronę. Skarżąca utrzymuje, że uzasadnienie przedstawione przez Radę nie pozwala jej na zrozumienie, w jaki sposób i dlaczego kryteria te odnoszą się do niej.
3. Zarzut trzeci dotyczący popełnienia przez Radę oczywistego błędu w ocenie. Zdaniem skarżącej Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie, uznając, że skarżąca dopuściła się poważnych nadużyć finansowych dotyczących funduszy publicznych i nieuprawnionego wywozu kapitału oraz że organizowała brutalne demonstracje i kierowała nimi.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności i praw podstawowych. Skarżąca uważa, że Rada, przyjmując wobec niej środki ograniczające, naruszyła zasadę proporcjonalności, a także nadmiernie naruszyła jej prawa podstawowe.